

Mijnheer de Voorzitter,

Ter zitting van 24 januari 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Nederlandstalige inwoner van uw gemeente werd ingediend, omwille van het feit dat hij na een aanvraag tot het bekomen van maatschappelijke dienstverlening het huisbezoek van een maatschappelijke assistente heeft gekregen die, volgens zijn zeggen, nauwelijks Nederlands kende en hem niet behoorlijk in zijn taal kon voorthelpen.

De klager vraagt de VCT om toepassing van artikel 61, § 8, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

*
* *

Op de vraag van de VCT om inlichtingen, antwoordde u dat de gelaakte persoon :
“... in hoedanigheid van gesubsidieerde contractuele maatschappelijke assistente aangeworven werd in toepassing van de omzendbrief betreffende de beslissing van het Verenigd College van 28 november 1996 over de verbetering van het onthaal van de gebruikers in de Plaatselijke Besturen.”

Uit een bijkomende vraag om inlichtingen bij de personeelsdienst blijkt dat de betrokken maatschappelijke assistente, die op 8 december 2000 in dienst is getreden, tot op heden niet over het tweetaligheidsattest beschikt.

*
* *

Artikel 19 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In het onderhavige geval had de maatschappelijke assistente die de klager heeft bezocht, een voldoende kennis van het Nederlands moeten hebben om een vruchtbaar gesprek te voeren teneinde diens dossier op te maken.

Bovendien heeft de VCT in een vorig advies (advies 19.155 van 15 oktober 1987) ten aanzien van de gesubsidieerde contractuelen het standpunt gevolgd van de Raad van State (arrest

24.982 van 18 januari 1980), waarin wordt gesteld dat “de vereiste van kennis van de tweede taal door de wet verbonden is aan de door de agent uitgeoefende functie en niet aan zijn statuut; dat de kennis van de tweede taal derhalve is opgelegd aan de agenten door art. 21, §§ 2 en 5, van de voormelde gecoördineerde wetten (SWT), wat ook het stelsel moge zijn waaronder zij geplaatst werden.”

De VCT bevestigt haar standpunt en acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

In het onderhavige geval en in het licht van de gegevens vervat in het dossier, acht de VCT, bij eenparigheid min één stem van de Nederlandse afdeling, het niet opportuun gebruik te maken van haar subrogatierecht.

De VCT vraagt u om het gevolg mee te delen dat u aan haar advies zal geven.

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT- DE WYELS